

عنوان مقاله:

بررسی رفتار را نندگی خطرزا در رانندگان ایرانی با استفاده از مقیاس DBQ

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس بین المللی مهندسی حمل و نقل و ترافیک (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سعید لیل آبادی -

افشین شریعت مهمی -

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر با هدف بررسی رفتارهای خطرزای رانندگان ایرانی و تعیین نوع رفتار خطرزا بر اساس مقیاس سنجش ارائه شده در پرسشنامه رفتار را نندگی (DBQ) همچنین مقایسه کلی (بر اساس میانگین امتیازات DBQ) نتایج با مطالعه فرم با ساختار مشابه در سایر کشورها ارائه شده است. به منظور برداشت رفتار، روش پرسشنامه ای (گزارش فردی رفتار یا خود اظهاری) برای 121 راننده تهران مورد استفاده قرار گرفت. با استفاده از پرسشنامه DBQ که به وفور در مطالعات رفتار را نندگی استفاده شده و از سطح اطمینان بالایی برخوردار است، انواع رفتار خطرزای رانندگان (تخلفات عمدی، تخلفات غیر عمدی، و خطاها) برداشت شده و امتیاز هر کدام بدست آمد. تحلیل عاملی DBQ با توجه به پاسخ های نمونه مورد مطالعه، رفتارهای خطرزای رانندگان ایرانی را در دو عامل خطاها (رفتارها ینا خود آگاه ناشی از ضعف ادراک راننده در مواجهه با موقعیت خاص) و تخلفات (رفتارهای خطرزا یعمدی ناشی از عدم آگاهی راننده از میزان خطر پیش رو و یا با هدف خاصی از رفتار پرخطرانه) مشخص نمود. ضرایب قابلیت اطمینان (آلفا) برای مولفه های خطاها و تخلفات به ترتیب 0/831 و 0/64 محاسبه شد. همچنین برای کل ساختار ضریب آلفا برابر 0/776 بدست آمد. با توجه به مقایسه ی نمرات میانگین، رفتار را نندگی نمونه مورد مطالعه در مواجهه با موقعیت های گوناگون ترا فیکینمونه مورد بررسی در ایران در زمینه خطاهای را نندگی نا ایمن تر از اکثر کشورهای مورد مقایسه است. همچنین با توجه به آزمون برابری میانگین ها، میزان تخلفات را نندگی در مردان ایرانی بیش از زنان مشاهده شد و در مقیاس خطاهای را نندگی تفاوت معناداری در میان مردان و زنان راننده بدست نیامد.

کلمات کلیدی:

رفتار راننده DBQ، تحلیل عاملی، مقایسه بین فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/419486>

